

Twee weken zonder jullie nieuws te geven, ai ai, slechte punten voor de kiwi's. Maar we hebben dan ook een goed excuus, we zijn druk bezig geweest :). Voorlopig niet meer met basejumps en hoogteparcours (ik ben er nog van aan het bekomen), maar wel met het plannen van het vervolg van onze reis. Auckland mag dan wel een van de meest aangename steden zijn die we ooit bezocht hebben, we zijn niet gekomen om in de stad te blijven hangen en dus hadden we vervoer nodig. Hoewel het openbaar vervoer hier vlotter rijdt en minder staakt, is een auto toch handig om overal te komen. En dus trokken Dimi en Caat op zoek naar een ding met wielen, een motor en een stuur.

Simpel, hadden ze ons vooraf gezegd, in Auckland vind je overal goedkope auto's die backpackers aan elkaar doorverkopen. Wat we evenwel niet wisten, is dat hier nu het hoogseizoen begint en er daardoor veel meer vraag dan aanbod is. Dat lokt louche dealers die wrakken opknappen en die proberen door te verkopen aan woekerprijzen. Onze autokennis beperkt zich tot 'oh kijk, de gas zit rechts' en 'waw, die start als je de sleutel omdraait'. Dat maakte het heel moeilijk. Zo maakte ik een testrit met een auto die begon te roken bij de beklimming van de eerste de beste verkeersdrempel, haha :). Vaak zien de backpackervans er goed uitgerust en deftig uit, maar dateren ze van de jaren '80 of hebben ze ruim 300.000km op de teller. Ontmoedigd werden we ervan!

Na 3 automarkten te hebben afgelopen, werd duidelijk dat we daar niets zouden vinden. Dus zochten we onze toevlucht tot internet. In Auckland vind je een befaamde autohandelaar: backpacker car world. De man kwam hier al op televisie omwille van zijn frauduleuze praktijken en woekerprijzen. Op zich doet hij niets verkeerd, hij probeert alleen onwetende backpackers veel geld afhandig te maken. Op internetfora vind je gedetailleerd hoe hij te werk gaat. Zo biedt hij een goedkope mechanische check aan, maar die gebeurt bij een bevriende garage die de auto altijd goedkeurt. Met alle chinezen, maar niet met ons :) Wij namen ruim onze tijd om een goede auto te kiezen: een toyota lucida estima van 1998 met 200.000km. Geloof ons, beter vind je hier niet voor een redelijke prijs. We lieten de auto onafhankelijk keuren en oef, grote opluchting, hij kreeg een positief rapport. Ook alle formaliteiten regelden we zelf. Als je die handelaar laat doen, gaan die kosten snel X4. Het leverde ons regelmatig scheve blikken op maar heej, we waren er ook niet op uit om dikke vrienden te worden met die gladdie jongen. We lieten hem wel de monovolume verbouwen. De achterste stoelen eruit, die moesten plaats ruimen voor een kast, kookvuur, watertank en een bed dat verbouwbaar is tot een salon. Hij leverde knap werk (check de foto's), maar vroeg ook hiervoor weer teveel geld. Dat namen we er weliswaar bij, we hadden het nooit zelf kunnen doen. Op donderdag 6/12 kroop ik dan voor het eerst achter het stuur, een plechtig moment. De naam van ons nieuw huis op wielen volgt later, samen met de autoborrel en de doopsuiker :)

Hoewel de auto die week veel tijd opsloopte, wilden we er ook niet full time mee bezig zijn en namen we ook tijd voor ontspanning. Zo trokken we met een Duits meisje naar Devonport, een buitenwijk van Auckland die prachtig gelegen is op een schiereiland en vlot bereikbaar is met een ferry vanuit de haven in het centrum. We hadden een zalige namiddag, voor het eerst weg uit de stadsdrukke. Een wandeling bracht ons langs verlaten stranden, oude forten, tunnels en heuveltoppen met prachtige vergezichten. Onze lieve vriendin Christine had wel als enig minpunt dat ze van alles foto's maakte, maar dan bedoel ik echt van alles! Van alle huizen waar we voorbijkwamen, van alle voorbijvliegende vogels en zelfs van alle schelpen op het strand. Een wandeling die 2u moest duren, liep uit tot 6u, maar wij genoten van elkaar en de rust. En nee, we gaan niet alle foto's van Christine op onze blog posten :)

Intussen hadden we ook op verschillende plaatsen gesolliciteerd om te mogen werken. Een gezin met 2 kinderen uit Te Mata bij Raglan nodigde ons uit om bij hen in te trekken. In ruil voor hulp in het huishouden mochten we bij hen gratis slapen en eten. Het plan was om op donderdag 6/12 in de vooravond te vertrekken, maar tijdens een afscheidsetentje met onze noorse vrienden 's middags werd Auckland getroffen door een tornado. Hobsonville, een wijk net ten noorden van Ponsonby waar wij verbleven, werd het zwaarst getroffen. Drie mensen kwamen om, 250 werden dakloos. Bomen knapten en wegen liepen onder. Toch wel even schrikken. Gelukkig zaten wij veilig in een restaurant in het centrum en namen we de optie natuurrampen bij Europ Assistance :) Rijden was echter geen optie meer en dus stelden we ons vertrek met een dag uit. Vrijdag zouden we Auckland uitrijden, het avontuur tegemoet!

XoXo, kiwicaatje en kiwidimi.